

קריאת התורה - פרשת שמיני – ויקרא י"א
תפילת שחרית והפטרה

קריאה מפטיר

מזה (מפטיר) כי | אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵהִיִּת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קָדוֹשׁ
אֲנִי: זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּמַּיִם וְלִכְל-נֶפֶשׁ הַשֶּׂרֶפָה עַל-
הָאָרֶץ: לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין
הַחַיָּה הַנֹּאכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל: פ

בספר תורה

כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵהִיִּת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קָדוֹשׁ
אֲנִי זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּמַּיִם וְלִכְל נֶפֶשׁ הַשֶּׂרֶפָה עַל
הָאָרֶץ לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין
הַחַיָּה הַנֹּאכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל

קריאת התורה - פרשת שמיני – ויקרא י"א תפילת שחרית והפטרה

קריאת הפטרה

שמואל ב פרק ו

א ויִסַּף עוד דָּנָה אֶת־כָּל־בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף: ב וַיָּקָם א וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלֹת מִשֶּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם יְהוָה צָבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים עָלָיו: ג וַיִּרְכְּבוּ אֶת־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאַהֲבוּ מִבֵּית אַבִּינֶדָב אֲשֶׁר בַּגְּבֻעָה וַעֲזָא וְאֶחָיו בְּנֵי אַבִּינֶדָב נְהָגִים אֶת־הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה: ד וַיִּשְׁאַהֲבוּ מִבֵּית אַבִּינֶדָב אֲשֶׁר בַּגְּבֻעָה עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶחָיו הֵלֶךְ לִפְנֵי הָאֲרֹן: ה וַדָּנָה א וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשֻׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכַנְרֹת וּבִנְבָלִים וּבַתְּפִילִּים וּבַמְּנַעֲנָעִים וּבַצִּלְצָלִים: ו וַיָּבֹאוּ עַד־גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בּוֹ כִּי שְׁמָטוּ הַבָּקָר: ז וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בְּעֲזָה וַיַּכּוּהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשָּׁל וַיָּמָת שֵׁם עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים: ח וַיַּחֲרֹ לְדָוִד עַל־אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרִץ בְּעֲזָה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרִץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ט וַיִּרְא דָּוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אַרְוֹן יְהוָה: י וְלֹא־אָבִה דָּוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת־אַרְוֹן יְהוָה עַל־עֵיר דָּגָד וַיִּטְהֹר דָּוִד בֵּית עֶבֶד־אָדָם הַגָּתִי: יא וַיֵּשֶׁב אַרְוֹן יְהוָה בֵּית עֶבֶד אָדָם הַגָּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־עֶבֶד אָדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: יב וַיֵּצֵד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בָּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּעַבְדוֹ אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אָדָם עֵיר דָּגָד בְּשִׁמְחָה: יג וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אַרְוֹן־יְהוָה שֹׁשָׁה צָעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא: יד וַדָּנָה מְכַרְפֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וַדָּד חֲגִיר אֶפֹּד בָּד: טו וַדָּד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אַרְוֹן יְהוָה בַּתְּרוּעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר: טז וַהֲיָה אַרְוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָּגָד וּמִיכָל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקָפָה א בָּעֵד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַרְפֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבְּזוּ לוֹ בַּלְבָּהּ: יז וַיָּבֹאוּ אֶת־אַרְוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בַּמָּקוֹמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֵהָל אֲשֶׁר נִטְהַלּוּ דָּגָד וַיַּעַל דָּגָד עֲלֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים: יח וַיִּבֶל דָּוִד מִהַעֲלֹת הָעוֹלָה

קריאת התורה - פרשת שמיני – ויקרא י"א תפילת שחרית והפטרה

והשלימים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: ^ט ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד-אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו:
^כ וישוב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת-שאול לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ^{כא} ויאמר דוד אל-מיכל לפני יהוה אשר בחר-בי מאביך ומכל-ביתו לצות אתי נגיד על-עם יהוה על-ישראל ושחקתי לפני יהוה: ^{כב} ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם-האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ^{כג} ולמיכל בת-שאול לא-היה לה ילד עד יום מותה:

שמואל ב פרק ז

^א ויהי כיישב המלך בביתו ויהנה הניח-לו מסביב מפל-איביו: ^ב ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים יושב בתוך היריעה: ^ג ויאמר נתן אל-המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: ^ד ויהי בלילה ההוא ויהי דבר-יהוה אל-נתן לאמר: ^ה לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר יהוה האתה תבנה-לי בית לשבתי: ^ו כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום הנה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: ^ז בכל אשר-התהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחז שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית ארזים: ^ח ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני למחתי מן-הנה מאחר הצאן להנות נגיד על-עמי על-ישראל: ^ט ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתה את-פל-איביה מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ^י ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתי ושכן תחתי ולא ירגז עוד ולא-יסיפו בני-עולה לענותו באשר בראשונה: ^{יא} ולמן-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מפל-איביה והגיד לך יהוה כפי: ^{יב} כי ימלאו ימיך

קריאת התורה - פרשת שמיני – ויקרא י"א תפילת שחרית והפטרה

וְשַׁכַּבְתָּ אֶת-אַבְתְּיֶיךָ וְהִקִּימְתִּי אֶת-זִרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהִכִּינְתִּי אֶת-מַמְלַכְתּוֹ: ^י הוּא יִבְנֶה-בֵּית לְשִׁמִּי וְכִנְנִתִּי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד-עוֹלָם: ^י אֲנִי אֶהְיֶה-לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲזוֹתוֹ וְהִכַּחֲתִיו בְּיֹשֶׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בָנִי אָדָם: ^י וְחִסְדִּי לֹא-יִסּוּר מִמֶּנּוּ כִּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי מֵעַם שְׂאוֹל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלִּפְנֵיךָ: ^י וְנֹאֲמֹן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד-עוֹלָם לִפְנֵיךָ כִּסְאֶךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד-עוֹלָם: ^י כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל־הַחֲזִינוֹן הַזֶּה כֹּן דְּבַר נָתַן אֱלֹהִים: